

Σημειώματα

Institute of Diplomacy and Global Affairs

Η Αμερική επιστρέφει. Η μήπως όχι;

Του Λευτέρη Δρακόπουλου¹

Σε μια -από τις λίγες- αποκαλυπτικές στιγμές της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής, ο Πρόεδρος Ομπάμα ανακοίνωσε από το βήμα του Αυστραλιανού Κοινοβουλίου στις 17 Νοεμβρίου, το νέο αμυντικό δόγμα των ΗΠΑ στον Ειρηνικό. Ο Πρόεδρος Ομπάμα δεν μας έχει δώσει την εντύπωση του γνώστη της εξωτερικής πολιτικής και με βεβαιότητα θα μπορούσαμε να εικάσουμε πως το «δόγμα» έχει συνταχθεί μάλλον από το επιτελείο της Υπουργού Εξωτερικών Χίλαρυ Κλίντον. Άλλωστε, οι επισκέψεις της Υπουργού στην περιοχή και η πρόσφατη (6 Δεκ) αυτό-ανάδειξη των ΗΠΑ σε προστάτιδα δύναμη των δικαιωμάτων της έκφρασης, της θρησκευτικότητας και (!) της ερωτικής [από]κλίσης, παγκοσμίως, μάλλον αποκαλύπτουν ότι η ιθύνουσα πένα του «δόγματος» έχει ως γεωγραφική και κοινωνική θέση τις ελίτ συνοικίες των Βορειοανατολικών ακτών των ΗΠΑ., Γεννιέται λοιπόν, μια νέα παγκόσμια εκστρατεία, με χροιά Δημοκρατικού χαρίσματος τύπου Κένεντυ, η οποία εκδηλώνεται τόσο μέσω ρητορικής όσο και μέσω ισχύος. Ο Ειρηνικός ήταν η μόνη διαθέσιμη επιλογή για να στηθεί το σκηνικό της επανερχόμενης Αμερικής.

Ο Πρόεδρος ήταν σαφής: *«Εδώ βλέπουμε το μέλλον... Η Ασία θα ορίσει αν ο αιώνας αυτός θα χαρακτηριστεί από συγκρούσεις ή από συνεργασία... Οι ΗΠΑ ως έθνος του Ειρηνικού, θα διαδραματίσουν ένα σημαντικό και μακροπρόθεσμο ρόλο στη διαμόρφωση της περιοχής και του μέλλοντός της...»*

Αλλά ας μην παρασυρόμαστε. Πρόκειται για ομολογία πίστεως σε ένα «δόγμα» φτιαγμένο στα γρήγορα, ενόψει εκλογών. Με βαριές απώλειες τόσο από την Αριστερά, η οποία διαρκώς υπενθυμίζει την υπό αίρεση στήριξη του ψηφοδέλτιου Ομπάμα ειδικά μετά την σαφή επιλογή του Προέδρου να χρηματοδοτήσει τις τράπεζες σε βάρος των βαριά φορολογουμένων (και άνεργων) Αμερικανών, όσο και από το Κέντρο το οποίο επίσης υπενθυμίζει στην administration ότι δεν θα ανεχθεί την περεταίρω στρατιωτική αποδυνάμωση της Αμερικής.

Βέβαια για να συγκροτήσει κανείς ένα κοινωνικό κράτος όπως αυτό που οραματίζεται ο Αμερικανός Πρόεδρος, χρειάζεται χρήματα. Πολλά χρήματα. Αυτά τα βρίσκει κανείς είτε φορολογώντας, είτε δανειζόμενος. Ο Πρόεδρος Ομπάμα επιχειρεί και τα δύο. Το ερώτημα που προκύπτει είναι πως θα μπορέσει να χρηματοδοτήσει το κοινωνικό του πείραμα, χωρίς να ξεχάσει να «ταΐσει» το φοβερό Μινώταυρο του Πενταγώνου; Πόσο να δανειστεί κανείς και πόσο να φορολογήσει;

Και για όσους ακόμα πιστεύουν τον αριστερό λόγο του Προέδρου Ομπάμα, μια κατάληξη, εξίσου αποκαλυπτική: *«Η Ιστορία μας διδάσκει ότι η μεγαλύτερη δύναμη και ευκαιρία που έχει γνωρίσει ο κόσμος για την δημιουργία πλούτου είναι η ελεύθερη αγορά.»*

¹ Ο Λευτέρης Δρακόπουλος είναι ιστορικός. Το βιβλίο του "Κεντρική Ασία: Από τα Σοβιέτ στο Μαχαλά" κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Παπαζήση.